Majtényi László

Magyarország ma dikt

HÍREK -

I. Mást se hallunk évek óta, mint hogy a magyarokat egyáltalán nem érdekli az alkotmányuk. Mit kívánt a magyar nemzet 1848-ban? Alkotmányos államot. Az 1848-as 12 pontunk kivétel nélkül alkotmányos követeléseket fogalmazott meg. Ma mi is alkotmányt követelünk!

Hazánk ez itt. Március 15-én a szabadságvágy küldi az utcára a pesti honleányt, diákot, iparost, polgárt.

Megtanultuk, hogy nem csak az idegen tankok csörömpölő lánctalpa hozhat szolgaságot, de a mieink, saját választottaink, az esküszegők is. Lehet, félázsiai népség vagyunk, de erkölcseinkre még mindig büszkék, és még mindig finnyásan undorodunk az emberkereskedelemtől. Az elmúlt évszázadok alatt magyarok, svábok, tótok, zsidók, románok, cigányok, szerbek és örmények munkájával itt alkotmányos állam épült. Olyan európai alkotmányos állam, amelyre az elmúlt húsz évben is tisztelettel tekintett a külhon.

Ma egy megalázott ország szabad polgáraiként gyűltünk össze. Lassan csak egyenként vagyunk szabadok. Egyedül állunk a sokaságban. Sokan, akik szívük szerint velünk lennének, de csak suttogni mernek, nem érzik magukat szabadnak, és nem is jöttek közénk. Előbb egymás mellé kell állnunk, aztán megint emelkedő nemzet leszünk. Most van ideje a gyülekezésnek, hiszen Magyarországon a demokrácia és az alkotmányosság fundamentumai összetörtek, és nem önsúlyuk alatt. Talán az utolsó pillanatban vagyunk. Óráról órára mállik szét alattunk és körülöttünk a szabad élet minden kelléke, és ez azért történhet, mert alapjai nem voltak elég erősek.

Eddig a rombolás volt az úr, de most mi következünk. Sok mindent elölről kell kezdenünk, de nem mindent, mert csupán ki kell nyújtani kezünket az éppen csak elveszített alkotmányunkért, és jottányit sem adtunk még fel szabadságainkból. Megvédjük ezeket akár a házunk küszöbén is!

Mondanám, hogy esküdjünk erre!

Sikerülni fog, hiszen szabadnak születtünk és húsz esztendeig nem ismertük az állami elnyomást.

Magyarország 2013. március 15-én még nem diktatúra, így gondolom én is, de az állásra már van jelentkező! Szóval Magyarország ma dikt!

Intő jelek mindenütt. Nem olyan országot akartunk ahol a rendszerváltó Fidesz alkotmányos programját a Lendvay utca kukájából kell előkotorni. Nem olyan országban szerettünk volna élni, ahol az alkotmányért tüntető lányokkal és fiúkkal szemben a törvényekre felesketett és zavartan nézelődő rendőrök helyett Kubatov Gábor autószerelő fradistái intézkednek!

Nem olyan országot akartunk, ahol egy focistadion az Úrikaszinó, nem olyan országot, ahol ugyanitt a szotyolaköpködés a tőke társadalmi felelősségvállalása.

Nem olyat, ahol az egymást követő köztársasági elnökök csak ennyit kérdeznek: Hol kell aláírnom?

Nem olyan országot akartunk, ahol két pénzeszsák *nemzeti nagytőkés* mondja meg, hogy a diák a szülei pénzén mit tanulhat.

Nem olyan országot akarunk, ahol a rektori konferencia elnöke szerint nincs baj a negyedik módosítással, mert az egyetemek természetesen a kormány irányítása alatt állnak.

Nem kérünk az Alaptörvény javított kiadásából! Nem olyan országban akarunk élni, amelynek állama feslett, törvénye álszent, amely elveszítette morális jogait, amely rátámad a gyámolítandó szegényekre.

De most ilyen országban élünk! Meddig fog ez még eltartani?

II. Magyarország korszakhatáron áll. Tervezzük újra országunkat!

Olyan országot szeretnénk, ahol a gazdag nem féli a szegényt, a szegény ember fia-lánya pedig büszkén tekint fölfelé.

A mi alkotmányos országunkban egy szegény vidéki lány vagy fiú úgy lehet majd Magyarország miniszterelnöke, hogy nem vetkőzik ki önmagából.

Olyan országot akarunk, ahol az egyetem vezetője nem alamizsnát kunyerál, hanem szabadságot követel.

Ahol tisztelet az osztályrészünk. Legyen vége, legyen béke!

Olyan országban akarunk élni, amelynek alkotmánya az alkotmányos jobboldal és az alkotmányos baloldal közös műve.

Olyan országot szeretnénk, amely túllép a Történelmi Magyarország és a Modern Magyarország évszázados perlekedésén.

Magyarország korszakhatáron áll.

Barátaim! Halljuk meg a mélyből felszűrődő kiáltozást! Ahol nyomor van, ott nincsen alkotmány, mert ahol nyomor van, ott sötét van, hideg van és magányosság. Ahol nyomor van, ott nincs beszéd, onnan csak zajok hallatszanak. Viszont ameddig elér az alkotmány, ott enyhül a kín, ott lehet élni.

Ma még zord az idő, sötét van, fázunk, egyedül érezzük magunkat. De ez talán, ha nem is a mai napon, véget ér.

Közelről vagy távolról, de jöjjön *a* Kossuth Lajos, hogy leboruljon végre a nemzet nagysága előtt!

Magyarország korszakhatáron áll.

Nem csak a Fidesz országáról kell beszélnünk, hanem egyre többet, egyre hangosabban a mi majdani Magyarországunkról is.

Ne azokat az embereket emeljük magunk fölé, akik annyi ígérnek, hogy megszabadítanak bennünket és országunkat a megnevezett démontól. Elég volt a négyévenként esedékes démonűzésből! Elég az olyan választásból, amely úgy szól, hogy jöjjön akár az ördög öregapja, csak ezek tűnjenek el. Az ilyen választások juttatták ide a hazánkat. Beszéljük meg: Te miniszterelnök szeretnél lenni. Rendben. Mi korrupció nélküli szabad, demokratikus országot akarunk. Hoci-nesze, megegyezünk!

Nincs fontosabb feladatunk, mint az, hogy megjavítsuk a köztársaság emberi minőségét!

Régen az egyszeri apa azt mondta a fiának: Fiam te nemcsak hülye vagy, de romlott és lusta is, menj politikusnak! Bizonyítsuk be, hogy a politika, ha a tapasztalat mást is üzen, nem a bűn melegágya, ne engedjük át a politikát a bűnözőknek! Akik eddig nem voltatok: erényes nők és férfiak, lányok és fiúk, legyetek politikusok!

Éljen a Magyar Köztársaság! Éljen a jog! Éljen mindenki a jogaival!

(Elhangzott 2013. március 17-én. a Kálvin téri ünnepi nagygyűlésen)